

Netspleiens Afskillelse fra Forvaltningen, ansee det for absolut rigtigt at slutte mig til Fleertallets Forslag. Iøvrigt har jeg naturligviis nu ikke faa meget imod den ærede Rigsdagsmand, efterat han har erklæret, at naar først Mindretallets Forslag var vedtaget, saa vilde han stemme imod det; det er et meget godt Skudsmaal, som han derved giver Mindretallets Forslag. Naar den ærede Rigsdagsmand sagde, at han forøvrigt støttede sig saameget til de ærede Rigsdagsmænd for Viborg Amts 5te Valgkreds (Klein) og for Kjøbenhavns Amts 3die Valgkreds (Liebe), paa deres Autoritet, saa vil jeg raade ham til ogsaa at gjøre det i den Henseende, at han stemmer for deres Forslag. Den ærede Rigsdagsmand bemærkede endelig, at han ogsaa vilde sige, at han er en Ven af Grundloven; det er Noget, jeg ikke tvivler om, men det, hvorom det gjælder, er at vise det i Gjerning, og det gjør man ved at stemme og raade til at stemme imod et Forslag, der indeholder en Forvansning af Grundlovens Bestemmelser.

J. M. Hansen: I Anledning af hvad der blev fremført af den ærede Rigsdagsmand for Viborg Amts 5te Valgkreds (Klein), der meente, at jeg havde gjort mig skyldig i Misforstaaelse af hans Ord, skal jeg ophjse, at jeg ingenlunde har udtalt, at han skulde have været ene om det Arbejde, som jeg omtalte som hans, men jeg ansøgte, at det ikke kan have været saa slet, som det blev angivet at være, da han har været en af de tre meget sagkyndige Mænd, der have lagt den sidste Haand paa Affattelsen deraf, og det forholder sig jo rigtigt. Skjøndt den ærede Rigsdagsmand ikke selv sluttede sig til det Forslag, saa har han dog været en af de tre Mænd, der have bearbejdet det, og jeg kjennder ham saa nøie, at jeg er fuldkommen overbevist om, at han, uagtet han ikke selv vilde gaae i den Retning, har anvendt sin hyderste Flid paa at gjøre Arbejdet saa godt som muligt, naar han først havde begyndt derpaa; jeg er overbevist om, at han ikke vilde have forsøgt at arbejde derpaa, skjøndt han var derimod, naar han ikke anvendte al den Dydighed og al den Flid derpaa, som han var istand til at anvende, og derfor siger jeg endnu,

paa Grund af den store Tillid, jeg har til det ærede Medlems Kundskab og Dydighed, at det overbeviser mig om, at Arbejdet ikke kan være saa slet. Naar den ærede Rigsdagsmand nu ønsker, at jeg vilde stemme med ham, saa ligger det jo i hvad jeg før sagde, at jeg først er bleven aldeles bestemt paa at stemme for Mindretallets Forslag ved at høre hans Foredrag. Det er naturligt, at man kan anerkjende den store Klarhed, Dydighed og Bestemthed, hvormed en Mand veed at fremsætte og forsvare sine Ansøelser, uagtet man er nødt til at sige ham imod, naar man ikke deler disse Ansøelser, og han forsvarede sine Ansøelser saaledes, at jeg med mine Ansøelser blev fast i, at jeg nu maatte stemme med Mindretallet; det ligger i, at vi betragte Sagerne aldeles forffjelligt.

Med Hensyn til den sidste ærede Tale skal jeg lade det staa hen, hvorvidt Mindretallets Ansørel om, at der maatte blive oprettet et Par Contoirer til, kunde være „den største Usandhed af Verden;“ saa maa der ialtsald ikke være stor Usandhed til, naar det skulde være „den største Usandhed af Verden.“ Den ærede Rigsdagsmand maa ganske vist ikke kjennde eller vide, hvor mange store Usandheder der er til i Verden, thi ellers vilde han ikke kunne sige, at dette var „den største Usandhed af Verden.“ Jeg paastaer nu, at selv om det ærede Mindretal ikke havde sagt „den største Usandhed af Verden“, saa vilde jeg have fundet, at min Erfaring taler for, at noget Saa-dant vil komme; thi jeg beder om, at man vil nævne en eneste Reform i hvilken som helst Retning, der gaaer ud paa Forandringer i det Bestaaende, uden at man bagefter er kommen og har forlangt Penge for at gjenneføre den. Jeg troer ikke, at man kan nævne noget Exempel derpaa. Man kan faae Reformen staaet fast, men bagefter kommer man og siger: Der skal flere Contoirchefer til, der skal flere Fuldmægtige til, der skal flere Contoirer til, der skal Forøgelse af de runde Summer. Alt det følger naturligviis overalt, saa at, selv om det ærede Mindretal ikke havde sagt det, er det Noget, jeg af Erfaring veed vil komme. Uagtet jeg veed, at den ærede Rigsdagsmand vil sige, at jeg siger „den største Usandhed af Verden,“